

Att prata om invandrares homofobi är att kasta sten i glashus

Dagens Nyheter den 18 augusti 2026

Regeringen har kartlagt migranternas värderingar och integrationsminister Simona Mohamsson slår på stora trumman: "Jag blir mörkrädd att nästan varannan person som går SFI är homofob."

Liknande varningssignaler fanns också i Järvaveckans rapport från tidigare i år. Inget fel på mätningarna i sig och det är såklart inte önskvärt med utbredd homofobi i vårt land. Att diskriminera, hota och begå hatbrott är som de flesta vet också förbjudet. Med rätta. Men innan homofoba invandrare tvångsassimileras eller kastas ut ur landet vore det bra med ett steg tillbaka, kanske till och med ett visst mått av självrensning bland vissa glashusstenkastare.

För även om Sverige i dag kännetecknas av internationellt extrema värderingar vad gäller individualism och sekularism var det inte länge sedan även vi svenskar var ett homofobiskt folk. Så sent som 1990 svarade 65 procent av svenskarna i enkätundersökningen World Values Survey att homosexualitet inte är acceptabelt, och på en tiogradig skala valde mer än en tredjedel (37 procent) det mest extrema svarsalternativet att homosexualitet aldrig kan rättfärdigas. Andelen utrikesfödda i Sverige var på den tiden 9 procent. Går man tillbaka bara ytterligare ett decennium så var det fram till 1979 officiellt sinnessjukt att vara homosexuell i Sverige enligt Socialstyrelsen.

Även i dag finns stor variation i den svenska befolkningen. Om man i stället för att dela upp synen på homosexualitet efter vilket land man är född i grupperar befolkningen efter vilket parti man tänker rösta på sticker väljarna hos två partier ut: bland Kristdemokraterna svarar mer än var tredje (38 procent) att homosexualitet inte är acceptabelt, och bland Sverigedemokraterna mer än var fjärde (27 procent), enligt data från World Values Surveys senaste undersökning.

Trots detta bör varken kristdemokrater, Sverigevännar eller invandrare tvingas till svenska värderingar. För är det något som kännetecknar modern svensk kultur så är det just en hög grad av tolerans och åsiktsfrihet. Att tanken som luften är fri är till och med så viktigt att vi valt att skydda denna frihet i våra grundlagar. Försök att tvinga någon till tillit och tolerans är lika lönlöst som att slå sitt barn gult och blått för att få det snällt. Ja, rent av osvenskt.

Slutligen kan konstateras att andelen SFI-elever som tycker att homosexualitet är acceptabelt är betydligt högre än snittet i de länder de flyttat från, där det ofta är förbjudet och även straffbart. Många har nämligen valt att flytta till Sverige just för att fly från den typen av förtryck till vår öppenhet och tolerans.

Därtill visar tidigare resultat från Migrant World Values Survey att det sker en tydlig värderingsintegration över tid i Sverige – där till och med synen på homosexualitet, abort och skilsmässa successivt närmar sig snittsvenskens.

Den som vill försvara svenska värderingar bör börja med att inte tvinga någon till dem.

Olle Hammar